יום א', ח' בטבת תשס"ו (08 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

מחשבות והרהורים 30 שנה לאחר משפט אייכמן... [המשך המאמר מיום חמישי]
=...היו מקרים שבהם היינו מעוניינים בעדותו של עד מסוים רק ביחס לנקודה ספציפית, אשר לגביה לא היה לנו עדיין כיסוי בעדויות אחרות...=

=**אך אז קרה שעדים אלה** לא הסכימו להגבלת עדויותיהם. היינו שומעים התפרצות מרירה, כגון: 'אני היחיד שנותרתי בחיים מהעיירה שלי. בעדותי, אני יכול להנציח אותה קהילה. האם החיים של משפחתי וידידיי חשובים פחות מאלה בערים ועיירות אחרות? אני עומד על מסירות כל פרט ופרט על העירואים שפקדו אותנו.' בלב כבד נאלצנו לוותר על חלק מאותם עדים, שכן לא יכולנו לחרוג מהמסגרת שקבענו לנו מבחינת זמן עריכת המשפט והיקפו.

נשאלנו לא פעם: איך יכולתם לעמוד בטראומה של החשיפה היומיומית, במשך שנתיים, לעובדות ותיאורים כה איומים ומזעזעים? אינני רוצה לזלזל בקושי זה ולהקטינו. אך האמת ניתנת להיאמר, כי זה רק חלק מהתמונה. לרגש החלחלה התלוותה גם תחושה של סיפוק עמוק. אחרי כל אותן שנים רבות שבהן נאלצנו, באופן פסיבי בלבד, לקבל מידע על הזוועות שפקדו את בני עמנו באירופה, תוך תחושת זעם, ייאוש ותסכול, הגיעה עתה ההזדמנות לתגובה כל שהיא, לליקוט החומר המפליל, אבן אחרי אבן, ולהטחת הראיות בפני אותו אדם, אשר יותר מכל גורם אחר היה אחראי לביצועו של כל אחד משלבי אותה מזימה נפשעת. למעשה, כונתה הפעולה של השמדת יהדות אירופה בשם "מבצע אייכמן" במסמכים נאציים מסויימים.

ברור היה לכולנו, שאין בהגשת משפט נגד אדם אחד והענשתו כדי לאזן את התמונה. שום משפט ושום הענשה אינם מסוגלים להביא לידי תוצאה כזו, כאשר המדובר בפשע ובאסון בהיקף ובמידת חומרה שכאלה. אך לא היה בכך להפחית מהתחושה, כי במשהו ניתן היה להגיב על הדברים, וזאת בדרך המכובדת והלגיטימית ביותר העומדת לרשותה של חברה בת תרבות.

זאת ועוד: לעולם לא ניתן לשכוח את הרגע הראשון של משפט זה, כאשר השופטים, השופט לנדוי, השופט הלוי והשופט רווה [גבריאל בך, כותב המאמר, היה מצוות החוקרים, ולא מהרכב השופטים במשפט אייכמן, כפי שציינתי בטעות ביום רביעי. מג], נכנסו לאולם בית המשפט, עם סמל המדינה ודגל הלאום מאחוריהם, והנאשם הזה, שכל מאוויו התמקדו בהשמדת העם היהודי, קם ועמד דום לפני בית משפט של מדינה יהודית ריבונית. נראה לי כי המשמעות של קיום מדינת ישראל הריבונית, על כל מוסדותיה, הובהרה ברגע זה יותר מאשר עקב אירוע קודם כלשהוא.=
[http://www1.yadvashem.org/odot_pdf/Microsoft%20Word%20-%201410.pdf]

[אייכמן נתפס והובא לישראל בשנת 1960; אחרי חקירה ואיסוף עדויות, הוא הועמד לדין ב-1961, הורשע כאמור בסוף שנת 1961, והוצא להורג במאי 1962].

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל